

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

3. ZÁŘÍ 2023

Z obsahu:

Svědkové víry:

Matteo Ricci

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci na
Svatopetrském náměstí
v Římě 31. května 2023
- strana 2 -

Svatý Sergius I.

Libor Rösner

- strana 4 -

8. září: Svátek Narození

Panny Marie

- strana 5 -

Maria volá adorátory

- strana 6 -

**„Copak tady nejsem já,
tvoje Matka?“**

- strana 7 -

Všichni jsme Boží děti

- strana 8 -

Vznešenost dětské duše

- strana 9 -

Maminka Markéta (30)

Život matky Dona Boska

Teresio Bosco

- strana 12 -

Pietro Ivaldi (1810–1885): Narození P. Marie, poutní kostel Nostra Signora delle Rocche, Moláre, Itálie

Svědkové víry: Matteo Ricci

Katecheze papeže Františka při generální audienci na Svatopetrském náměstí v Římě 31. května 2023

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V těchto katechezích pokračujeme v tématu apoštolské horlivosti, tedy horlivosti, kterou křesťané prožívají, aby mohli uskutečňovat hlásání Ježíše Krista. A dnes bych rád představil další velký příklad apoštolské horlivosti: mluvili jsme o svatém Františku Xaverském, o svatém Pavlovi, o apoštolské horlivosti těchto velkých horlivců; dnes budeme mluvit o dalším – Italovi, který se však vydal do Číny: Matteo Ricci.

Rodák z Maceraty v kraji Marche po studiích na jezuitských školách a po vlastním vstupu do Tovaryšstva Ježíšova, nadšený zprávami misionářů, kterým naslouchal, stejně jako mnoho dalších mladých mužů, kteří to cítili, požádal o vyslání do misii na Dálný východ. Po pokusu Františka Xaverského se o vstup do Číny neúspěšně pokusilo dalších pětadvacet jezuitů. Ricci a jeden z jeho spolubratří se však velmi dobře připravili, pečlivě studovali čínský jazyk a zvyky a nakonec se

jim podařilo usadit se na jihu země. Trvalo to osmnáct let, ve čtyřech etapách prošli čtyřmi různými městy, než dorazili do Peking, který byl centrem. S vytrvalostí a trpělivostí, oživanou neochvějnou vírou, dokázal Matteo Ricci překonat obtíže a nebezpečí, nedůvěru a odpor. Pomyslete jen, že v té době chodil pěšky nebo jezdil na koni takové vzdálenosti... a on stále pokračoval. Jaké však bylo tajemství

Pokračování na str. 13

Editorial

Pán Bůh má zvláštním způsobem rád čistotu dětských srdcí a věnuje velkou pozornost jejich svobodnému rozhodnutí. Známe v dějinách nespočet příkladů, některé z nich si připomínáme i na stránkách tohoto Světla. (str. 9–11) Čím to je, že nebeské království patří těm, kdo budou jako děti – jak učí také Pán Ježíš své učedníky? Odpověď nacházíme u sv. Jana Pavla II. v jeho *Dopise dětem* z 13. 12. 1994: děti jsou totiž „plny důvěřivého odevzdání, oplývají dobrotou a jsou čisté“. (str. 8–9) To je však jasný životní program pro každého, kdo usiluje o spásu své duše: bezmezně se odevzdat Pánu Bohu, být dobrý k druhým lidem i k sobě samému, být svatým. Program, který dobře známe, o němž tak často hovoříme. Proč tedy stále opakovat totéž? Jednoduchá odpověď, jakkoliv může vypadat jako klišé: Nic lepšího totiž neexistuje! Dosvědčují to zástupy svatých a blahoslavených, kteří tento program každodenně žili a mnohdy i heroickým způsobem naplňovali. Jak jsme na tom my? Tak rádi se nazýváme Božími dětmi, ale jaké děti vlastně jsme? Hodné, zlobivé, paličaté...?

A zde se dostáváme ještě hlouběji do své duše, která je Bohem stvořena jako nesmrtelná. Není tudíž divu, že v dnešním evangeliu čteme Ježíšova slova: „Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?“ Pokud totiž něco z naší osoby bude žít i po smrti, pak je to právě naše duše. A protože jsme uvěřili v Trojjediného Boha, víme, že lidská duše po smr-

ti bude buďto odměněna věčnou spásou, anebo bude odsouzena k věčnému zavržení. Jak často ve své každodennosti na tuto skutečnost zapomínáme! Příznějme si, že ne všech 365 dní v roce kráčíme ke spásě či k tomu pomáháme bližním... Ale i zde si můžeme vzít příklad z dětí: vždyť co všechno ony dokážou, jen aby dosáhly toho, po čem právě touží, co považují pro sebe a pro milované za dobré! My dospělí samozřejmě víme, že ne vše lákavé je k našemu skutečnému prospěchu, ale když už jsme přijali jako cíl pozemského života dozrát pro život v království Božím, neměli bychom jako ty děti až úzkostlivě všechno konání zaměřit k tomuto cíli? Mít ho neustále před sebou?

Známe svůj rodokmen? Dnes je velice moderní pátrat v archivech a zjišťovat svůj rodokmen. Pravda, šlechtické rody v tomto mají svou výhodu, protože tam se rodinné tradice a vazby předávají z generace na generaci. Nicméně, v každém rodokmenu se najdou i temná jména. Nejinak to bylo i u Panny Marie, jejíž Narození slavíme 8. září. (str. 5) Avšak jak jiné je to u Božích dětí! Kdo stojí na začátku rodokmenu každého křesťana? Je to sám Trojjediný Bůh! Čili být Božím dítětem je natolik mimořádné obdarování, že musí naplňovat smutkem srdce každého z nás, když vidíme, jakým způsobem a kolik Božích dětí se vzdaluje

od svého nebeského Otce. Jak je zachránit? A máme vůbec upřímnou touhu je zachránit? Nelahodila by nám pro ně spíše Boží spravedlnost, která je potrestá? Samozřejmě, vina vyžaduje trest, ale pro lásku Kristovu prosit o Boží milosrdenství a snažit se o nápravu druhého člověka – o jeho návrat do Boží náruče, to by mělo být vlastní každému Božím dítěti, jež přebývá v Otcově přítomnosti. Vždyť jsme děti toho, který je Láska... Někdy je nutné být velice rozhodný a pojmenovat zlo zlem, jak to uměl i papež sv. Sergius I., který razantně odmítl bludy zmanipulované synody. (str. 4–5) Ale vždy nás musí pudit k takovému činu láska k Bohu i k bližnímu. Náhrada za lidskou duši totiž neexistuje...

Nezapomeňme však i na to, že na začátku svého křesťanského rodokmenu máme i Matku, Pannu Marii. Bez jejího „ano“ Boží vůli bychom mohli čekat na příchod Mesiáše a jeho výkupnou oběť třeba ještě dnes. Ale ona se ve své čistotě, prostotě, lásce a naprosté důvěře a odevzdanosti stala skrze Boží milost Matkou Vykupitelé, Matkou každého z nás. Chceme-li dokonalý příklad dospělého člověka, který má duši čistou jako dítě a stejně tak i ryzí vztah k nebeskému Otci, pak Maria nekonale převyšuje všechny ostatní. Proto je tak prospěšné přijmout ji na své životní cestě za Matku, (str. 7) které se držíme za ruku, aby nás bezpečně provedla křivými cestami spásy... Matko Spasitelova a Matko naše, oroduj za nás!

Daniel Dehner

Ježíš při posledním setkání předpověděl slavnou budoucnost Církve. Jeho výklad by byl neúplný, kdyby nevyložil také zcela jasně, jaká cesta vede k jejímu vítězství. O tom bude hovořit dnes. Jeho dnešní téma nepatří k těm, která jsou u lidí oblíbená. Neodcházej však. Kdyby ses dnešnímu tématu chtěl vyhnout, bylo by to jen schování hlavy do písku.

Pán mluví totiž o cestě utrpení, ale nepředstavuje ti ji jako cestu neprošlapanou. Vysvětluje jednoznačně, že touto cestou půjde nejdříve sám. Sám si vybral to, co ho čeká mezi Getsemany a Kalvárií. Stále má před svým duchovním zrakem zřetelný obraz svého budoucího utrpení a také jej stále poslušně přijímá. Dokážeš si to představit?

Protože ty dny se neúprosně blíží, cítí Pán potřebu připravit na to své učedníky. Naznačoval jim to všim, co od něho slyšeli a viděli, ale nyní přichází chvíle, kdy jim skutečnost blížícího se utrpení a smrti předloží zcela otevřeně. Opakovaně se při takové příležitosti dovídáš, že učedníci **nechápu**. Tady se však nejedná o nějaké podobenství nebo symbolický náznak. Když někdy skutečně nerozuměli, snažili se poznat pravdu tak, že požadovali vysvětlení: *Pane, vylož nám to podobenství.*⁽¹⁾ Ale Petr, který nejčastěji mluví i za druhé apoštoly, neklade Ježíši žádnou otázku, naopak, protože dobře rozuměl, pokládá za svou povinnost, aby svému Mistru **domluvil**. Vidíš-li v tomto pokusu projev troufalosti, je třeba se tím spíše pokusit o vysvětlení, jaký je smysl tohoto jeho jednání. Petr nejedná ze zlé vůle. Chtěl by dokonce celou záležitost vyřídit pokud možno diskrétně, mezi čtyřma očima.

Čím to, že právě ten, kterého Ježíš pozval k sobě na rozbourané moře, kterého před chvílí blahoslavlil za jeho vyznání: *Ty jsi Pomazaný, Syn živého Boha*⁽²⁾, najednou se svým Pánem **nesouhlasí**? Je ovšem otázka, zda Petr tak jedná **přes to všechno**, anebo spíše **právě proto**. Tento prchlivý a zapálený učedník si soustavně vytváří svou představu o Mesiáši. Právě proto, že viděl jeho divy a zázraky, že ho pokládá za živého Boha, jeví se mu představa trpícího Mesiáše nepřijatelná, proto si nemůže nechat pro sebe své námitky. Čím více se domníváme, že stojíme zcela blízko Bohu, tím věrohodnější nám

Cesta pravdy

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.

mohou připadat naše vlastní představy. Není ti Petrovo počínání docela blízké a známé? Nebereš si často Pána stranou a nedomlouváš mu: „Bůh uchovej, Pane, to jsi přece nemyslel vážně, jak bys mohl ještě v dnešní době něco takového požadovat? Jsi přece mocný a mohl bys vyjít vstříc našim představám a požadavkům, našim novým nárokům! Vycházíme z toho, co jsme viděli a slyšeli.“ Není to smýšlení mnohých, kteří by chtěli podrobit Boží slovo své vlastní cenzuře?

Jak vidíš, Pán takové náměty neúprosně odmítá. Přijmi to stejně pokorně jako Petr, který se nijak neobhazuje a poslušně ustupuje do pozadí. Uč se z jeho příkladu, jak přijímat oprávněné výtky. Pán Petra kárá, a to velice přísně, ale to neznamená, že jeho láska k učedníkovi se změnila. Petr není o nic menší, než byl. Co se změnilo, je jen jeho sebepoznání. Není třeba bát se napomenutí, protože nás přivádí blíže k pravdě.

Poslouchej s největší pozorností, proč jsou podobné návrhy, výhrady a námitky nepřijatelné i pro Ježíše tak dobrotivého: protože sledují zájmy *nikoliv božské, ale lidské*. Ježíš nepřišel na tento svět, aby nám svými zázraky a svou mocí ulehčoval a zpříjemňoval život, smyslem jeho příchodu není odstranit nám z cesty jakou překážku a to, co nám připadá nepřijemné a obtížné. Jeho divy i slova nás mají přesvědčit, že je nejvyšší Bůh a Pán všeho, co je stvořeno. Z jeho zázraků poznáváme, že existuje ještě jiný řád, který se vymyká našemu přirozenému chápání. To, co především potřebujeme pochopit, je skutečnost, že mu můžeme bezmezně důvěřovat i v tom případě, že právě nechápeme. Nemůžeš se přece domnívat, že do škebličky své lidské logiky vměstnáš oceán jeho božské moudrosti. I ten život, pro který nás Bůh stvořil a který nás u něho čeká, by zcela znehodnotilo, kdybys jej chtěl redukovat na něco lidsky pochopitelného. To by bylo žalostně malé lidské štěstí ve srovnání s jeho *božskou věcí*.

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 20,7-9

Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svést; byl jsi silnější než já a přemohl mě! Celý den jsem na posměch, všichni se mi vysmívají. Kdykoli mluvím, musím křičet, ohlašovat násilí a zpuštění; Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou a posměchem po celý den. Řekl jsem si: „Nebudu se již o něho starat, nebudu již mluvit jeho jménem.“ Tu se (Hospodinovo slovo) stalo v mém nitru hořícím ohněm, zavřeným v mých kostech; snažil jsem se ho snést, ale nebylo to možné.

2. čtení – Řím 12,1-2

Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: Přinášejte sami sebe v oběť živou,

Dokončení na str. 13

Jaké jsou *božské zájmy*? Zachránit to, co zahynulo. Pán opustil svou věčnou blaženost a vykročil na cestu kříže, aby nás zachránil. Svým štěstím učinil to, že nám svým utrpením vrátí dokonalé štěstí. Tolikrát ukázal svou božskou moc, ale nepoužil ji pro sebe, nevytvořil si žádné ulehčení ani zjednodušení, ničemu se nevyhnul, nýbrž vypil kalich svého utrpení až do dna. Svou moc projevil tím, že i v hodině nejvyššího ponížení prohlásil neomylně: *Ano, já jsem král. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.*⁽³⁾

To je jistota, o kterou se můžeš bezpečně opřít. Nenutí tě, abys šel za ním. Ale chceš-li přijít za ním, nemůžeš si vymyslet jinou cestu, než po jaké tě předešel. Kříž není cíl, ale brána k božské blaženosti, radosti ze záchrany těch, kterým tvá dobrovolná oběť přinese vysvobození. To je blaženost tak velká, že *na to člověk nikdy ani nepomyslel*⁽⁴⁾.

Pro milosrdenství Boží vás, bratři, vybízím, přinášejte sami sebe v oběť živou, svou a Bohu milou. To ať je vaše duchovní bohoslužba. Nechceš podle této apoštolovy výzvy dát nový smysl svému životu? Obrát svůj pohled k Ukřižovanému a řekni mu: Pane, jsi-li to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě!⁽⁵⁾ *Má duše po tobě žízni, prahne po tobě mé tělo jak vyprahlá země.*⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 13,36; ⁽²⁾ Mt 16,16; ⁽³⁾ Jan 18,37;

⁽⁴⁾ srov. 1 Kor 2,9; ⁽⁵⁾ Mt 14,28; ⁽⁶⁾ Ž 63,2.

Svatý Sergius I.

Uhájil svůj úřad před uzurpátorem i světskou mocí, uchránil pravověrné učení od bludů, zavedl do liturgie zpěv Agnus Dei. Velice schopný muž, bohabojný služebník Boží, věrný strážce pravověrnosti – tak by se dal v krátkosti popsat pontifikát toho, jenž papežem ani být nechtěl.

Narodil se sice v Palermu, nicméně jeho rodiče byli syrského původu a na Sicílii připluli ze své rodné Antiochie. Do Říma se dostal někdy za pontifikátu papeže Adeodata II., jenž z Petrova stolce vedl církev v letech 672–676. Sergius zde vstoupil do pěvecké školy, časem byl posvěcen na akolytu a 27. června 683 mu Lev II. udělil svátost kněžství, přičemž mu jako působiště určil kostel sv. Zuzany na Kvirinálu. Pozdější Lvův nástupce nevysluhoval Nejsvětější oběť jen tam, choďoval sloužit mše svaté i do katakomb. Vůbec přitom nepomýšlel na nějaký další „kariérní postup“, leč Boží vůle rozhodla jinak.

V roce 687 zemřel po ročním pontifikátu papež Konon. Na smrtelné posteli svěřil arcijáhnou Paschalovi veškeré své finanční prostředky s tím, že je má rozdat mezi chudé a kněze, část má poskytnout kostelům. Věrolomný vykonavatel Kononovy závěti však s penězi naložil úplně jinak – slíbil je (ještě za Kononova života) exarchovi Janu Platinovi sidlicímu v Ravenně výměnou za jeho pomoc v nastalé volbě papeže.

Pro Jana Platina bylo výhodné mít novou hlavu církve v hrsti, proto tuto nabídku přijal a vyslal své lidi do Říma, aby získali důležité osoby mající vliv na volbu. Po Kononově skonu došlo k volbě, při níž představitelé armády a aristokracie zvolili papežem arcikněze Teodora, zatímco jiní, ovlivnění exarchovými lidmi, dali hlas Paschalovi. Oba kandidáti obsadili část lateránského paláce a nejevíli ani náznak vůle ustoupit. Po téměř tři-

měsíční patové situaci vyplněné četnými rozbroji napětí vyvrcholilo. Kardinálové se domluvili s veliteli armády a vysokými státními úředníky a po schůzce na Palatinu se dohodli na novém kandidátovi – faráři z kostela sv. Zuzany – a právoplatně ho zvolili novým Petrovým nástupcem.

Sergius o ničem neměl tušení, přišli mu to sdělit do kaple sv. Caesaria v císařském paláci, kde zrovna dlel na modlitbách, a proti jeho vůli ho odvedli do Lateránu. Oblehli palác a donutili oba soupeřící kandidáty otevřít a rezignovat na své domnělé posty. Poté byl Sergius jako Sergius I. uveden do úřadu. Obřad proběhl 15. prosince 687.

Paschal se však nehodlal jen tak snadno vzdát. Znovu vyslal posly do Raveny a žádal exarchu o pomoc. Ten opět za úplatu, nabídku 100 liber zlata, pomoc přislíbil, avšak situace v Římě zatím dospěla do stavu, kdy za Sergiem stály všechny důležité státní složky včetně početné armády. Ravennský exarcha však slíbených 100 liber zlata na Paschalovi přesto požadoval, a ačkoli ten se zprvu vzpíral s vysvětlením, že nemá, jak je splatit, přece jen se mu nakonec kýženou sumu sehnat podařilo, mj. i díky tomu, že zastavil záslibné dary visící před oltářem chrámu sv. Petra. Nebyla to jeho jediná porážka – Sergius I. ho zbavil úřadu arcijáhnna a poslal ho do kláštera, kde měl pokáním odčino- vat své nekalé skutky.

První dva roky Sergiova pontifikátu probíhaly vcelku klidně, avšak poté začalo být hodně rušno. Vinu na tom nesli představitelé Východu, resp. Konstanti-

**Rogier van der Weyden (1399–1464):
Sen papeže Sergia**

nopole, a to jak církevní, tak světské. Snad z potřeby dát zapomenout na věroučnou porážku z III. konstantinopolského koncilu z roku 680, na němž byl díky valné většině západofirských biskupů odsouzen monotheletismus, přisuzující Ježíši Kristu toliko jednu vůli – božskou, a římský biskup byl uznán za nejvyšší autoritu ve věroučných otázkách, objevily se spory nové, tentokrát týkající se spíše mravního charakteru a církevní kázně.

Situace vyústila ve svolání synody do Konstantinopole v roce 691 císařem Justinianem II. Nepozval na ni ani papeže, ani jeho zástupce. Uražená ješitnost z předchozího koncilu? Snaha dokázat, že vše zvládnou i bez papeže? Kdo ví, každopádně tato synoda, jejíž závěry směřovaly až příliš nápadně proti latinikům, resp. proti papežskému primátu, odcizila obě strany ještě znatelněji a stala se prvopočátkem pozdějšího rozkolu. Hned 211 východních biskupů se na synodě usneslo kupříkladu na odmítnutí celibátu či na právu na rovnocenné výsady pro římský i cařihradský stolec, dále na odmítnutí různých předpisů pro kněze platných v Římě, např. zákazu sobotního půstu (sabat) pod hrozbou sesazení. Do dějin vešla tato synoda s přídomek „trullanská“ – podle sněmovního sálu zvaného *trullus*, v němž probíhala.

Sergius rozhodně odmítl se závěry synody se ztotožnit, označil je za neplatné a prohlásil, že „raději umře, než by souhlasil s takovýmito bludy“. Justinian ve snaze Sergia zastrašit vyslal do Říma vojenskou jednotku a pověřeného úředníka, jenž zatkl radu apoštolského stolce Bonifáce a biskupa Jana z Porta. Jelikož se nic nedělo, odvážil se císař k rozhodnějšímu kroku – vyslal velitele své gardy Zachariáše, aby

LORETÁNSKÝ HÁJEK – 400 let od založení lorety

Františkánský klášter v Hájku • Sobota 9. září 2023

PROGRAM: v 10.15 hodin procesí od kaple č. 18 • v 11.00 hodin modlitba růžence • v 11.30 hodin mše svatá – celebruje Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský a primas český (mši svatou doprovází sbor *Cantabundus* ze Kbel) • po mši svaté loretánské litanie • ve 14.00 hodin koncert sboru *Cantabundus* • v 15.00 hodin slavnostní požehnání. **Komentovaná prohlídka kláštera i areálu:** v 9.30, 10.00, 15.30 hodin. Zajištěno: občerstvení, prodej křesťanských knih.

8. září: Svátek Narození Panny Marie

zatkl přímo Sergia a v okovech ho dopravil do Konstantinopole.

Tentokrát však římský lid zareagoval už jen na samotnou zvěst o tomto plánu. A nejen on, ale i armáda. Zachariáš sice pronikl do Lateránu, nicméně na jeho výzvu, aby lid zavřel městské brány před blížícími se vojsky, uslyšel v odpověď pouze výsměch. Lid spolu s vojskem oblehl Laterán a žádal vidět živého papeže Sergia, neboť se mezitím roznesla zpráva, že už byl dopraven na loď. Zachariáš ztratil rozvahu i odvahu a schoval se do Sergiovy ložnice, dokonce prý přímo pod jeho postel. Sergius ho ujistil, že se mu nic nestane, a vyšel se ukázat věřícím. Zachariáš poté z Věčného města zbaběle prchl. Ukázalo se, jak římský lid vnímá papeže: tíara zvítězila nad korunou, Řím se vymnil z područí konstantinopolských císařů.

Papežství se díky Sergiovi zase zaskvělo v plné kráse. Vnímali to tak i mnozí věřící, kteří přicházeli do města knížat apoštolských a přinášeli dary. Sergius I. je zčásti dával chudým, zčásti za ně vyzdobil řadu římských chrámů. Jedním z nejvýznamnějších poutníků byl král západních Sasů Cædwalla, jenž zanechal v roce 688 tuhých bojů a odjel do Říma nechat se Sergiem pokřtít. Na Bílou sobotu roku 689 přijal z jeho rukou křest, dvacet dní nato podlehl svým zraněním utrženým v předešlých bojích. Dalším významným poutníkem byl kněz Willibrord, jehož Sergius vysvětil na biskupa a pověřil hlásáním radostné zvěsti u Frisů.

Jakožto muž vycpaný v pěvecké škole měl Sergius I. blízko k hudbě, jeho přičiněním začali věřící při mši svaté po rozlámání konsekrované Hostie knězem zpívat *Agnus Dei*. Inicioval též pořádání mariánských procesí a slavení mariánských svátků, jako byly Narození či Zvěstování, dále ustanovil některé křestní zásady, např. že křest udělený nepokřtěným je platný, byli udělen ve jménu Nejsvětější Trojice, nebo skutečnost, že stal-li se nepokřtěný knězem, měl být sesazen. Sergius také zavedl první boční oltář v dějinách – a to, když nechal exhumovat ostatky sv. Lva I. a uložit je pod bočním oltářem chrámu sv. Petra k tomuto účelu vytvořeném.

Trináct let, osm měsíců a třiadvacet dní trval Sergiův pontifikát, než Pán 8. září 701 svého věrného služebníka ze světa odvolal.

Jedno prastaré přísloví říká: Nechval dne před večerem a člověka, dokud nezemře. Církev zná velmi dobře platnost tohoto rčení. Zná naši hříšnost a slabost, která skončí až v okamžiku naší smrti. Proto neoslavuje u svých svatých den jejich narození na tento svět, nýbrž den jejich smrti, kdy se narodili pro nebe. Z tohoto pravidla existují jen tři výjimky: narození Ježíše Krista, narození jeho předchůdce, o kterém anděl předpověděl, že již v mateřském lůně bude naplněn Duchem Svatým (srov. Lk 1,15), a konečně je to narození Matky Boží Panny Marie.

Spolu s církví dnes oslavujeme Matku Boží: *Tvoje narození, panenská Matko, zvěstovalo radost celému světu; z tebe vzešlo slunce spravedlnosti, Ježíš Kristus, náš Bůh. On z nás sňal kletbu a dal nám požehnání, zničil smrt a daroval nám věčný život.*

Po dlouhá staletí zahalovala svět temná noc, zatmění hříchu. Byl to svět, o kterém říká Zachariáš ve svém chvalo zpěvu, že *lidé přebývají ve stínu smrti* (Lk 1,79). A nyní se poprvé zjevuje Jitřenka, která ohlašuje, že vzhází den vykoupení. A přece, kolik lidí žije dále bez radosti a pouze honba za potěšením a smyslová rozkoš mají příkrý vnitřní prázdnotu a bezútěšnost. Musíme se vrátit zpět k příčině naší radosti: „*causa nostrae laetitiae*“.

Maria je prapříčinou naší opravdové radosti, protože z ní vzešlo Slunce spravedlnosti. Ve světle tohoto Slunce se rozplynulo všechno farizejské pokrytectví.

Nová spravedlnost, která s Kristem přichází na svět, nevyklučuje ani hříšníky, celníky, malomocné či pohany, pokud mají dobrou vůli a přijmou Kristovu radostnou zvěst.

Dnešního dne se ve třetím čtení čte o Mariině rodokmenu. Nacházíme zde i temná jména. Jsou zde jména lidí, kteří se poskvřili hříchem: je tu David, který z vilnosti vraždil, je tu Roboam, vyděrač národa. Je tu Achab, který se zřekl Hospodina a zavedl modloslužbu.

Ale na konci této řady stojí Maria, růže bez trnů, a Ježíš Kristus, Boží Beránek, který vzal na sebe hříchy světa. Tak nám dnešní svátek dosvědčuje, že všechno je podřízeno nesmírné Boží moci a že i zlo musí nakonec uskutečnit Boží plány.

Dnešní svátek nás vyzývá, abychom Mariino narození neslavili pouze v liturgii, ale také ve svém srdci a životě. To znamená žít v Mariině duchu podle Boží vůle jako nositelé pokoje a pomáhat těm, kteří žijí bez radosti z přátelství s Bohem.

Můžeme tedy zvolat s papežem Janem Pavlem II.: *Blahoslavená Panno Maria, tvé narození nás naplňuje velikou radostí. S tebou zazářily červánky vykoupení. Jako Matka Spasitele světa, Matka církve nám pomáháš povstat k životu v Kristu. Veď nás bezpečnou cestou z temnoty hříchu a smrti k božskému světlu svého Syna, který nás v Duchu Svatém smířil se svým Otcem a skrze službu církve nás s ním ustavičně smiřuje.*

Zdroj: archiv Světla

Maria volá adorátory

Poutní místo Maria Lindenberg, nádherně situované v německém pohoří Schwarzwald, patří k malým, tichým, ale v žádném případě nikoliv bezvýznamným místům, kde Panna Maria již po staletí zve lidi k důvěrné modlitbě. Od roku 1956 se zde koná ustavičná adorace mužů za mír.

Všechno se začalo věrným slibem sedláka Pantaleona Maiera z Unteribentalu, na jehož statku v roce 1497 vypukl dobytčí mor. Ve své nouzi se utíkal k Panně Marii a ve snu uslyšel pokyn, aby dal k její cti postavit u cesty malou kapličku. Na nedalekém Lindenbergu tak i učinil a epidemie ustoupila. Když mu později Panna Maria prostřednictvím dvou osob, kterým se postupně zjevila, vzkázala, aby kapličku nahradil větší a potom ji ještě jednou rozšířil, opět uvěřil a udělal, jak si Panna Maria přála. Brzy přicházeli mnozí poutníci a přinášeli svoje starosti k Panně Marii a sami zažili to, o čem se tam vypráví dodnes: „Co si člověk vynese na Lindenberg, domů si už více brát nemusí.“

Kaple byla vícekrát vypleněna: během selské války, v době třicetileté války a také v časech španělské dobovací války, ale pouť vždy znovu kvetla. A tak byl v roce 1761 na jejím místě postaven krásný barokní kostel, který však císař Josef II. přikázal již po 25 letech zbourat. Ačkoliv z kostela zůstalo jen několik kamenů, lidi to na Lindenberg neustále přitahovalo. Nadále tam přicházeli ve své nouzi a s různými prosbami. Hned po císařově smrti se 19 sedláků z údolí Iben rozhodlo, že navzdory všem byrokratickým překážkám a zákazům kostel znovu postaví. Dostalo se jim za to ostrých urážek a v celé oblasti Breisgau byli označováni za „ten nejnevědomější a nejrozpustilejší lid“. Rozestavěný kostel byl nakonec obehnan plotem z desek. Stavba mohla být dokončena až v roce 1845, kdy se znovu objevily také poutě. V roce 1858 se do blízkosti kostela nastěhovaly mladé ženy, komunita Služebnic z Lindenbergu, které v poutním kostele začaly s ustavičnou adorací za nová kněžská povolání. Během tzv. Bádenského kulturního boje je však státní orgány navzdory ostrým protestům obyvatelstva rozpustily, a když statečné ženy odmítly odejít, brutálně byly vyhnány.

V roce 1908 konečně přišel na Lindenberg první pověřený duchovní správce a v roce 1927 byl vedle kostela postaven velký exerciční dům. Toto mariánské místo však bylo během své historie vystaveno nápadně tvrdým útokům. Proto Panna Maria vždy pozorně bděla nad svým kopečkem a posloužila si všemi boji a odvažnou nezlomností svých dětí, aby se nakonec její milostivé místo v roce 1956 stalo perlou adorace za mír.

Konrád Adenauer (1876–1967) při mši svatě 11. září 1955 v moskevském katolickém kostele sv. Ludvíka. Jeho upřímná a překvapivě hluboká víra měla kořeny v jeho srdci a v krvi stejně jako politický zápas proti komunismu a za sjednocenou křesťanskou Evropu. Zvláštní význam Panny Marie pro světový mír byl pro něho nezpochybnitelný. Jako člen Modré armády (Světového apoštolátu Fatimy) dostal 30. května 1954 z rukou amerického spoluzakladatele Mons. Colgana první cenu za mír.

Oltář poutního chrámu Maria Lindenberg

Příležitostí k tomu byla významná politická událost. V roce 1955 projevil Sovětský svaz zájem o diplomatické vztahy se Spolkovou republikou Německo. Spolkovému kancléři Konrádu Adenauerovi však šlo především o osvobození přibližně 10 000 válečných zajatců, kteří byli deset let po skončení války stále zadržováni v ruských táborech. Ještě předtím, než jako devětasedmdesátiletý 8. září 1955 na svátek Narození Panny Marie odcestoval do Moskvy na mimořádně choulostivá jednání, strávil celou noc u hrobu svatého bratra Mikuláše z Flüe ve Švýcarsku. O tom se doslechlo 30 mužů z arcidiecéze Freiburg, kteří zajetí v ruských táborech zažili do jisté míry na vlastní kůži, a proto se rozhodli doprovázet návštěvu v Moskvě modlitbami v poustevně velkého apoštola míru ve Flüe. Jednání se sovětskou vládou se skutečně ukázala jako enormně složitá a psychicky náročná. Až po čtyřech dnech, na svátek Jména Panny Marie, Sověti překvapivě a nečekaně ustoupili. Nevysvětlitelný, ale přece jen úspěšný výsledek mise motivoval modlíci se muže, aby pokračovali v modlitebním bdění na Lindenbergu. Od té doby se zde u nohou Naší milé Paní s Jezulátkem a před vystavenou Svátostí oltární po celý den celoročně ve skupinkách modlí přibližně 900 mužů za mír a na úmysly církve a světa. Každý nový adorátor je zde srdečně vítán.

*Z Vítězstvo Srdca 150/2023
přeložil a upravil -dd-*

„Copak tady nejsem já, tvoje Matka?“

ThDr. Miguel Peraza z Mexika (54 let) vyučuje dogmatiku na papežské univerzitě Regina Apostolorum v Římě, kterou vedou Legionáři Krista. V roce 2004 byl vysvěcen na kněze v bazilice Santa Maria Maggiore, matce všech mariánských svatyní. Sám vypráví o tom, jaký význam má Panna Maria v jeho kněžském životě.

Navzdory tomu, že pocházím z rodiny praktikujících katolíků, na kněžství jsem před ukončením střední školy vůbec nepomyslel. Až když jsem se zúčastnil mládežnických duchovních cvičení, poprvé jsem pocítil Pánovo volání. Bylo to při tiché eucharistické adoraci večer na Zelený čtvrtek. Nejistý a trochu vystrašený jsem o tom hovořil s naším knězem, který mi dal moudrou radu: „*Neboj se. Vyzkoušej to a uvidíš, zda tě tato cesta naplní radostí.*“ Zúčastnil jsem se tedy také semináře o povolání, organizovaného Legionáři Krista. A právě tam malá jiskra přerostla v plamen. Moje nadšení bylo tak velké, že jsem chtěl na sebe vzít všechny těžkosti a útrapy, jen abych získával duše pro Pána. Velice mě to těšilo. S ochotou přinášet oběti jsem opustil svůj domov a rodinu a odešel jsem do Evropy na formaci. Nejprve do Salamanky (v letech 1987–1988), potom jsem plánoval dokončit filosofická a teologická studia v Římě. Cestou do Věčného města mě však přepadly nevýslovné pochybnosti, bouře zmatků a strachu při pohledu na moji budoucnost.

Zatímco se mnozí moji spolužáci radovali z cesty autobusem napříč Španělskem a krásným Švýcarskem, moje slabost se přede mnou vynořovala stále silněji a s ní rostl také strach pustit se do dobrodružství kněžského života, do rozhodnutí, které – pokud bych ho jednou udělal – bych už nikdy nemohl vzít zpět. Jaký kněz ze mne jednou bude? Určitě ne hrdina, jakého si vymalovala moje fantazie, ani velký duchovní vůdce, kterého mi někteří formátoři s nejlepšími úmysly tak často představovali jako ideál. Asi bych byl spíše knězem, u něhož kromě úspěchů a zásluh vyjdou na povrch i jeho mnohé slabosti, omezení, poklesky a prohry. Budoucnost, v níž bych mohl selhat anebo... dokonce zradit, i když jen neúmyslně. Povede mě kněžství k úspěchu, anebo k selhání? Ano, chtěl jsem být upřímný před Bohem i před sebou.

V mém mladém věku sehrával důležitou úlohu rovněž příslib života v celibátu. Měl jsem strach ze samoty a představ, že se navždy zřeknu rodiny, mě velmi tížila. Budu mít k tomu sílu? Stane se ze mne šťastný, anebo naopak nespokojený člověk? Vždyť přece se může stát také to, že selžu.

V tomto vnitřním rozpoložení a boji jsem přišel k Panně Marii na nejvýznamnější mariánské poutní místo Einsiedeln ve Švýcarsku. Před modlitbou nešpor s benediktinskými mnichy jsme měli trochu volného času, který jsem využil k osobní modlitbě. V milostné kapli jsem poklekl před Černou Madonou a z celého srdce jsem ji prosil, aby mi pomohla. Řekl jsem jí: „*Když ti Pán vyjeví, že nebudu dobrým knězem, tak mi, prosím, pomoz, abych co nejdříve zanechal této cesty. Pokud však víš, že dokážu Ježíši věrně sloužit jako kněz,*

tak mi, prosím, pomoz, abych se jím také stal.“ Po nešporách, jak to bývá zvykem, šli mniši v procesi od hlavního oltáře do kaple a latinsky zazpívali *Salve Regina*.

V té chvíli jsem dostal od Panny Marie odpověď, že mě čekají boje, dokonce ještě těžší a bolestnější, než jsem poznal doteď. Ve mně se však ozvala slova, která adresovala Panna Maria sv. Juanovi Diegovi v Guadalupe: „*Copak tady nejsem já, tvoje Matka?*“ Hluboký klid naplnil moji duši a já jsem Panně Marii slíbil, že pokud jednou budu vysvěcen na kněze, jednoho dne se sem vrátím, abych jí poděkoval a slavil zde mši svatou. Pán mi udělil tuto milost a radost, a já jsem se mohl několikrát vrátit do této nádherné svatyně, abych splnil svůj slib. Od té doby je Maria Polárkou mého kněžského života, která mi vždy byla a až dodnes je útěchou, povzbuzením a pomocí uprostřed všech bouřek, těžkostí a porážek.

*Z Vítězství Srdca 150/2023
přeložil a upravil -dd-*

V sobotu 9. září 2023 Vás srdečně zve SCMP na **20. SMÍRNOU PĚŠÍ POUŤ P. MUDr. LADISLAVA KUBÍČKA**, kněze zavražděného 11. září 2004.

Program: Kunštát – 8.00 modlitba u hrobu P. Kubička na hřbitově • 8.15 pěší pouť do Sloupu k Panně Marii Bolestné (20 km) naplněná modlitbou svatého růžence, zpěvem, korunkou k Božimu milosrdenství, možností přijmout svátost smíření • Doubravice – 12.30 občerstvení na faře • Sloup v Moravském krasu – 17.00 smírná mše svatá. To vše **na smír za vraždy kněží v naší vlasti**.
Autobus pro návrat pěších poutníků ze Sloupu do Kunštátu zajištěn. Možnost zajištění skromného noclehu v Kunštátě: P. Petr Košulič, tel. 604 538 482.

Informace: jáhen Ladislav Kinc, tel. 606 948 970 nebo 516 463 315, e-mail: kinc@dieceze.cz.

Všichni jsme Boží děti

Milí čtenáři, mnozí z vás jsou rodiči, prarodiči, možná dokonce praprarodiči a máte rovněž vnuky, neteře, synovce, kmotřence anebo máte „malý poklad“ – malé dítě v blízkém okruhu svých známých. Vaše děti jsou určitě vaší velkou radostí a pýchou a jste na ně hrdí, a kdyby některý z vašich malých onemocněl anebo kdyby vám vaše dorůstající děti způsobovaly starosti či žal, určitě by jim o to víc patřila vaše nezlomná láska. Dítě jednoduše vždy zůstane dítětem, o které je potřeba se starat, a vy, rodiče, byste na ně nikdy nemohli zapomenout. A přece je každá z vašich drahých ratolestí ještě nesrovnatelně cennější v Božích očích, jak to čteme již ve Starém zákoně u proroka Izaiáše: „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapoměly, já na tebe nezapomenu.“ (Iz 49,15) Kolik útěchy se skrývá ve vědomí, že nebeský Otec miluje vaše děti tak dokonale jako nikdo jiný! To však ještě není ani zdaleka všechno.

My všichni – mladí i staří – patříme k těmto milovaným Božím dětem, přičemž Boží touhou je v první řadě žít v důvěrném vztahu s námi jako se svými dětmi. Tento dětský vztah k Otci by měl vlastně každého z nás dělat velmi šťastným a podobně, jako se z hloubi svého srdce modlila Matka Eugenie Ravasiová, i my bychom měli s věčností říci Otci:

„Otcě můj, který jsi na nebesích, jak je příjemné a milé vědět, že ty jsi můj Otec a já jsem tvoje dítě. Zvláště tehdy, když je zamračené nebe mé duše a když mě víc tíží můj kříž, cítím potřebu opakovat: »Otcě, věřím ve tvou lásku ke mně!« Ano, věřím, že jsi mi Otcem v každé chvíli mého života a že já jsem tvoje dítě. Věřím, že mě miluješ nekonečnou láskou. Věřím, že dnem i nocí bdíš nade mnou a že ani jediný vlas nepadne z mé hlavy bez tvého svolení. (...) Ty mě znáš lépe, než já znám samu sebe. Ty můžeš všechno a ty mě miluješ.“

Bůh sám byl příkladem dítěte tím nejdokonalejším způsobem, na to nesmíme zapomenout. V Ježíši, v druhé Božské osobě, se vědomě stal bezbranným lidským dítětem, které se skutečně ve

všem svěřilo Marii, své Matce, a byl neustále poslušným Synem Otce až na Kalvárii. Ježíšovým příkladným, důležitým posláním bylo ukázat nám cestu k Otci: jako poslušné dítě svých rodičů v Nazaretě, pak jako dospělý učitel apoštolů, jako Mesiáš uprostřed svého lidu a nakonec jako trpící Pánův služebník. Ježíš zůstal oddaným Synem Otce ve všech životních situacích a každého, kdo ho následuje, on sám bere do vlastního stavu dítěte a do svého nádherného dětského vztahu k Otci, do tohoto proudu své odevzdanosti a své bezmezné důvěry. Ježíš nám dává všechno, co má a co žije ve svém vztahu k Otci.

Když Ježíš během svého veřejného působení v palestinských vesnicích a městech hlásal radostnou zvěst, konal zázraky a chodil od jednoho nemocného k druhému a uzdravoval, všude byly obrovské zástupy. Pán měl vždy mimořádné slitování se slabými, s lidmi na okraji společnosti a s těmi posledními, dokonce s hříšníky. Především se však Ježíš ukázal jako velký přítel dětí. Vážil si důstojnosti dítěte jako nikdo jiný. Apoštolové se to museli nejprve učit; když například jednou přikře odmítli lidi a jejich děti a Mistr jim musel říci: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.“ (Mt 19,14) „Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.“ (Mk 10,16)

Jindy se učedníci cestou mezi sebou hádali, kdo z nich je největší, a Ježíš který věděl, co se odehrává v jejich srdcích, dal Dvanácti názorné poučení: „Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.“ Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“ (Mk 9,35–37)

Svatý papež Jan Pavel II. ve svém *Dopise dětem*, který se vyplatí přečíst i dospělým, napsal: „Jak je v Ježíšových očích dítě důležité! Mohlo by se přímo říci, že evangelium je hluboce proniknuto pravdou o dítěti. Mohlo by se dokonce ve své celistvosti číst jako »evangelium dítěte«. Co jiného by totiž mělo znamenat: »Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevezdete do nebeského

království? Nedává snad Ježíš dítě za vzor také dospělým? U dítěte je něco, co nikdy nemůže chybět tomu, kdo chce vstoupit do nebeského království. Pro nebe jsou určeni ti, kdo jsou prostí jako děti, kdo jsou jako ony plny důvěřivého odevzdání, oplývají dobrotou a jsou čistí. Pouze takoví mohou nalézt v Bohu Otce a stát se, díky Ježíšovi, rovněž dětmi Božími.“ (13. 12. 1994) Ne nadarmo i staříčký apoštol Jan – tak nám praví Tradice – stále opakoval tuto jedinou větu, v níž je shrnuto celé evangelium: „*Děti moje, milujte se navzájem!*“

Ve fyzickém životě se pupoční šňůra mezi matkou a novorozencem přeruší, batole roste a stává se dítětem, mladým člověkem a dospělým. V duchovním životě je to zcela jinak. Bůh je náš Otec a Panna Maria naše Matka. Skrze ni, mateřskou Prostřednici, proudí milosti od nebeského Otce pro naši duši zde na zemi i na věčnosti. Tedy můžeme a měli bychom zůstat jako děti, které jsou „duchovní pupoční šňůrou“ navždy spojené s Pannou Marií ve vnitřním životodárném spojení – ji „živěné“ a zasvěcením chráněné v jejím lůně.

Právě v této nelehké době často čelíme výzvám, které přesahují naše síly a schopnosti a nechávají nás bezradnými. Proto je přímo existenčně důležité být jako dítě zcela závislým na nebeském Otci, stát před ním s prázdnými rukama, odevzdaně a s důvěrou si vyprošovat Boží řešení, jeho pomoc, jeho vedení.

Modlit se „*Ježíši, odevzdávám se ti, ty se postarej!*“⁽¹⁾ nás v životních zkouškách může stát velkou námahou, ale právě takováto vybojovaná odevzdanost a důvěra jsou nesmírně vzácné a mají velkou moc. Ve své bezmezné oddanosti, která nezná ani náznak pochybnosti, jsou právě děti vynikajícími učiteli.

Také světcí pobývali vždy rádi ve společnosti dětí, jako například oblíbený ruský pravoslavný starc Serafim ze Sarova. V úplném ústraní, stažený ve své lesní poustevně, žil tento světec jen pro Boha. Sotva však tento bělovlasý shrbený kmet zaslechl jasně dětské hlásky, již hned volal celé veselé hejno k sobě na mýtinku: „*Mojí milí přátelé, poklady moje!*“ a radostně všechny objímal. Čistota

jeho srdce našla ozvěnu v dětských srdcích. Jedno děvčátko spontánně zvolalo: „Víte, zdá se, že otec Serafím je starý muž, ale ve skutečnosti je dítě jako my!“

Rovněž o ženevském biskupovi svatém Františkovi Saleském, který musel denně zvládnout enormní množství práce, se říká, že si nejlépe oddechl mezi dětmi. Pro ně zavedl „svátek katechismu“, kdy vyučoval děti on sám. Napsal o tom: „Právě jsem se vrátil z hodiny katechismu, kde jsme dnes... byli trochu rozjaření... Říká se, že mi sluší být dítětem s dětmi. A to si myslím i já.“

K tématu „duchovního dětství“ (prostoty a přirozenosti) nemůžeme nevzpomenout oblíbenou svätici Terezii od Dítěte Ježíše a její „malou cestu“, která mnohým ukázala směr a díky níž se Terezie stala učitelkou církve. To, co žila, vyjádřila takto: „Musím zůstat maličká, umenšovat se čím dále, tím více. Moje cesta je cestou důvěry a lásky. Jsem velice malá duše, která může Bohu nabídnout jen velmi malé služby. (...) Nechci si nechat ujít ani jednu malou obět, ani jeden pohled, ani jedno slovo, chci využívat i ty nejmenší věci a dělat je z lásky.“

Také při modlitbě bychom měli zůstat jako děti, protože dětské modlitby mají velkou moc – jsou jako šípy směřující přímo do Božího srdce. „Papež úsměvu“, Jan Pavel I., blahověčený v roce 2022, byl tímto modlicím se dítětem. Řekl: „Když osobně sám hovořím s Bohem anebo s Pannou Marií, raději se cítím jako dítě než jako dospělý. Mitra, červená čepička a prsten zmiznou. Dospělého i biskupa pošlu na dovolenou... abych se cele odevzdal spontánní vřidnosti, kterou dítě pociťuje v přítomnosti otce a maminky. Aspoň pár chvil být vůči Bohu tím, kým skutečně jsem... Z hloubi svého bytí vnímat, jak se vynořuje dítě... to mi velmi pomáhá modlit se.“

Mnozí rodiče by určitě dokázali napsat celé knihy o svých dětech...

Z Vítazstvo Srdca 153/2023
přeložil a upravil dd-

Poznámky:

⁽¹⁾ Modlitba doporučovaná služebníkem Božím P. Dolindem Ruotolem (1882–1970). [pozn. překl.]

Vznešenost dětské duše

Pro Ježíše byly dětské duše skutečnou útěchou, protože ony ve svých neviných srdcích dokázaly přijmout jeho lásku a poselství mnohem lépe než většina zákoníků, farizejů a vůdců židovského národa. Dodnes se nás dotýkají slova Pánovy chvály, plné vděčnosti: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrymi a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým.“ (Mt 11,25) Dokonce i apoštolové museli snést pokárání od svého Mistra, když se snažili zabránit dětem, aby k němu přišly... (srov. Mt 19,14).

Díky své čistotě a bezprostřednosti děti často snadněji a rychleji chápou tajemství Boží lásky a obvykle je také berou mnohem vážněji než my dospělí. Proto se velmi zdůrazňuje náboženská výchova nejmenších, neboť základy svatého života se nejednou kladou již v útlém věku.

Vzpomeňme si jen na polského mučedníka, svatého františkánského kněze **Maxmiliána Maria Kolbeho**, který 14. srpna 1941 položil v Osvětimi svůj život za otce rodiny. Raymund, jak se P. Maxmilián nazýval křestním jménem, byl jako malý chlapec čilý a neposedný a se svými dvěma bratry vždy připraven na malá darebáctví. Jednoho dne, když opět svým těžko ovládatelným temperamentem zkušel matčinu trpělivost, ta si nahlas povzddechla: „Můj ubohý synu, co jen z tebe bude?“

Sotva desetiletého chlapce tato slova skutečně zasáhla a nenechala ho více v kli-

du. Obrátil se na nebeskou Matku se stejnou otázkou, co jen z něho jednou bude.

Později řekl, že se mu potom zjevila Panna Maria a odpověděla mu protiotázkou: „V rukou držela dvě koruny, jednu bílou a druhou červenou; podívala se na mě s láskou a zeptala se mě: »Kterou chceš? Bílá znamená, že si zachováš čistotu; červená znamená, že zemřeš jako mučedník.« Odpověděl jsem: »Vybírám si obě.« Pak se usmála a zmizela.“

Tato výjimečná milost je už sama o sobě jedinečná, ale ukazuje nám, jak nesprávné by bylo podceňovat rozhodnutí dětské duše; protože sám Bůh bere dětská rozhodnutí velice vážně, jak o tom svědčí celý život a také smrt svatého Maxmiliána Kolbeho.

Podívejme se na malé **pastýře z Fatimy**: Hyacinta měla v době prvního zjevení 13. května 1917 pouhých sedm let, její bratr byl o dva roky starší a sestřenice Lucie měla deset let. Panna Maria položila těmto malým pastýřům hned na začátku jednu náročnou, a přitom rozhodující otázku: „Chcete se obětovat Bohu a snášet všechna utrpení, která na vás sešle, a jako prosbu za obrácení hříšníků?“ Až po souhlasu dětí jim Bůh prostřednictvím Panny Marie svěřil celosvětový mírový plán, který daleko přesáhl všechny politické a diplomatické snahy dospělých. Jak velkou pozornost věnuje Bůh svobodnému rozhodnutí dítěte!

Několik desetiletí poté to papež Jan Pavel II. potvrdil ve své homilii při blahověčení Františka a Hyacinty ve Fatimě 13. května 2000: „V životě Františka nastává proměna, kterou bychom mohli nazvat radikální: proměna, která je pro děti v jeho věku určitě neobvyklá. Věnuje se intenzivnímu duchovnímu životu... František bez stěžování snášel velká utrpení způsobená nemocí, která vedla až k jeho smrti. Všechno

Sv. Maxmilián M. Kolbe jako dítě

se mu zdálo málo pro to, aby utěšil Ježíše. Zemřel s úsměvem na rtech. (...) V malém chlapci byla velká touha odčinit urážky vůči Bohu, a tak se snažil být dobrý a přinášet mu oběti a modlitby. Hyacinta, jeho téměř o dva roky mladší sestra, se též hrdivsky obětovala za hříšníky. (...) Ještě jednou bych chtěl vzpomenout Pánovu dobrotu,

Pasácci-vizionáři z Fatimy

kteřou mi projevil, když jsem byl 13. května 1981 těžce zraněn a zachráněn před smrtí. Moje vděčnost patří i blahoslavené Hyacintě za oběti a modlitby, které přinášela za Svatého otce, jehož viděla tak velmi trpět.“

Ve škole Panny Marie dosáhly tyto dvě děti v krátkém čase vrcholu dokonalosti a staly se neocenitelným požehnáním pro církev a pro svět.

Svatá **Miriam Baouardy** (1846–1878), „malá Arabka“ z vesnice Abellin, vzdálené pouhých 25 km od Nazareta, byla rovněž jako malé děvče připravována na přijetí velkých mystických milostí, kterými jednou obohatí církev. Jedním z rozhodujících zážitků z jejího dětství, který se později ukázal jako důležitý milník na cestě stigmatizované karmelitánky a „patronky míru na Blízkém východě“, souvisel s jejím hlubokým vztahem k přírodě. Ke své velké radosti dostala několik

Sv. Miriam Baouardy

ptáčeků, které v kleci spokojeně štěbetali a poletovali. Ve své lásce k čistotě si však Miriam všimla, že ptáčky se neumývají. Chtěla jim při umývání „pomoc“, ale, žel, ptáčky zemřeli. Když potom v slzách své miláčky v zahradě pochovávala, zaslechla vnitřní hlas, který jí šeptal: „*Všechno pomine! Když mi však dáš svoje srdce, já zůstanu s tebou navěky.*“ Tato slova se hluboce vryla do její dětské duše a opakovaně se potvrzovala jejich pravdivost, když byla později konfrontována s bolestivými životními situacemi.

Další působivý příklad, jak velký význam mohou mít dětská rozhodnutí pro budoucí povolání, nacházíme v autobiografii služebnice Boží **Louisy Marguerite Claret de la Touche** (1868–1915). Louisa Marguerite se narodila nedaleko Paříže a vyrůstala v zámožné rodině, kde nabyla bohaté kulturní a literární vzdělání. Avšak její náboženská formace zůstala, žel, nedostatečná. Proto se jejím učitelem stal sám Pán Ježíš, aby ji tak připravil na její velký úkol „posla nekonečné lásky“ pro kněze.

Při přípravě na první svaté přijímání poprvé slyšela tajemný mužský hlas, který k ní později, když potom žila v klášteře sester Řádu Navštívení Panny Marie, stále znova a znova promlouval. Píše: „*Bylo to v prosinci (1878) či v lednu (1879), kdy se Ježíši, nejdražšímu příteli maličkových, poprvé zalíbilo promlouvat ke mně...*“

Jednoho večera, kolem páté hodiny, jsem seděla sama za stolem v matčině pokoji a dělala jsem si úkoly. Sestra mi z časopisu přečetla jednu epizodu z Velké francouzské revoluce, kterou jsem měla teď ve slohové práci převyprávět. Rodina odešla, kuchařka byla v kuchyni a já jsem s perem v ruce přemýšlela, jak začít svoje vyprávění. Po chvíli marného snažení jsem dostala geniální nápad. Jelikož jsem věděla, kam sestra odložila časopis, mohla jsem si rychle přečíst začátek příběhu, abych získala představu o tom, jak začít; kromě toho, nikdo by se o tom nedozvěděl...

Vstala jsem, otevřela dveře do sestřiny ložnice a vešla jsem dovnitř. Uviděla jsem malý časopis a šla jsem si ho vzít. Když jsem byla uprostřed místnosti, cítila jsem, jako by mě něco zastavilo; něco jako natažená ruka ve výšce hrudníku mi blokovalo cestu. Překvapená jsem se zastavila; nic jsem neviděla, ale slyšela jsem hluboký a něžný

mužský hlas, který mě oslovil: »To, co se chystáš udělat, je špatné!« Porozhlédla jsem se kolem sebe, abych zjistila, kdo to mluví, ale nikoho jsem neviděla. Beze strachu či rozrušení jsem odvětila: »Ach, vždyť se podívám jen na jeden řádek, jen první řádek.«

V tom okamžiku překážka zmizela a já jsem se znovu cítila svobodná a mohla jsem pokračovat v cestě. Stačily dva kroky, abych si vzala časopis, ale přece jsem zůstala nehybně stát. Uvědomila jsem si: »Ale když mi řekl, že je to špatné...« Rychle jsem se otočila a odešla z místnosti. Znovu jsem si sedla za stůl a bez toho, abych hledala něco jiného, pustila jsem se do psaní úkolu...

Jednoho dne, už po mých věčných slibech, když se mi zjevil božský Mistr a já jsem vnitřně zaslechla jeho hlas, vzpomněla jsem si, že jsem ten hlas již jednou slyšela, a okamžitě se mi s mimořádnou jasností detailně vynořila právě popsaná scéna. Je-

Služebnice Boží Luisa M. Claret de la Touche

žíš mi později prozradil, že v ten den chtěl první důkaz mé věrnosti. Pochopila jsem, že kdybych se tehdy zachovala jinak, možná by mi neudělal ty milosti, kterými mě později obdaroval.“

Dva roky před Louisou Marguerite se v tehdejší Černošské knížectví narodil **Leopold Mandić** (1866–1942). Jeho pověst svatého zpovědníka se rozšířila z Padovy do celého světa. Při jeho kanonizaci v roce 1983 vyzvedl papež Jan Pa-

vel II. tohoto „velikána zpovědnice“ jako „hrdinského služebníka smíření a pokání“. Kapucín, který byl vysoký jen 1,35 m, podobně jako svatý farář z Arsu trávil ve zpovědnici až patnáct hodin denně. Díky pokoře tohoto kapucínského kněze zažívali kajicníci výjimečným způsobem Boží milosrdenství a dobrotu. To všechno mělo svůj původ v bolestném zážitku ze světcova dětství.

Sám o tom řekl: „Když jsem měl osm let, dopustil jsem se chyby, která se mi tehdy nezdála tak velká; a tak to hodnotím i dnes. Moje sestra mi to však vyčítala a dovedla mě ke knězi, aby mě pokáral a potrestal. Knězi jsem se ke své vině přiznal a on mě přísně pokáral a přinutil kleknout si doprostřed kostela. Byl jsem velice smutný a říkal jsem si: Proč je potřebné tak přísně trestat dítě kvůli malé chybě? Až vyrostu, chci se stát řeholníkem a zpovědníkem a zacházet s dušemi hříšníků s velkým milosrdenstvím a laskavostí.“

Rovněž malá a temperamentní Francouzka **Yvonne Aimée de Malestroit** (1901–1951) učinila v dětství rozhodnutí podle svého svědomí, které bylo určující pro její pozdější život řeholnice a omilostněně představené. Je ochotná nedávat přednost ničemu a nikomu před Boží láskou? Sama vypráví o svých zdánlivě nevinných „výměnných obchodech“.

Sv. Leopold Mandić

„*Moje malá přítelkyně Reine de Malglai-ve měla dvě rozkošné malé panenky. Jedna byla oblečena do světlemodrého a druhá do růžového hedvábí. Netoužila jsem po ničem jiném, než po těch panenkách. Byla bych dala všechno, co jsem měla, aby byly moje. Posbírala jsem proto pera, hedvábí, stuhy, drobné hračky, sladkosti, jen abych je získala. Zjistila jsem, že Reine byla velmi náročná. Jednoho dne mi řekla, že brzy vymění můj bazar za její nádherné panenky. Radostí jsem byla celá bez sebe. Dva dny nato se staly mými dcerkami a něžně jsem je vložila do svého psacího stolku.*“

Panenky byly nejen krásné, ale jejich výhodou bylo také to, že byly poměrně malé, proto je mohla Yvonne nosit všude s sebou. Brzy však bylo její štěstí vystaveno zkoušce. „*Po několika dnech moje přítelkyně listovala v nějaké knize a vypadl jí přitom jeden svatý obrázek. Nebyl ani hezký, ani umělecký. Navzdory tomu se mě na něm výraz Pána Ježíše velmi dotkl. Měla jsem v srdci dojem, jako by se mě Ježíš ptal: »Miluješ mě tak moc jako svoje panenky?« Odpověděla jsem mu: »Ano, a ještě mnohem více!« Abych mu dokázala, že je to pravda, hned jsem poprosila svoji přítelkyni, zda by mi výměnou za panenky nedala ten obrázek. Reine se na mě překvapeně podívala, ale hned byla k tomu ochotná. Vrátila jsem jí obě panenky a dívala jsem se na Ježíše. Ve stolku zaujal jejich předchozí místo. Vždy, když jsem stolek otevřela, políbila jsem jeho obrázek a řekla mu: »Copak to není pravda, že tě miluji? Že se máme velmi rádi?«*“

Na tento projev lásky Ježíš po letech odpověděl tím, že svoji nevěstu obdaroval mimořádnými dary, jako jsou víze, bilokace a poznání srdcí, ba dokonce ji dovolil mít účast na svém vykupitelském utrpení prostřednictvím viditelných stigmat.

Jeziuitský kněz Père Questel, který v roce 1910 připravoval Yvonne na první svatě přijímání, již tehdy rozpoznal duchovní hloubku a zralost tohoto dítěte. Navrhl jí proto, aby dala Pánu slib: „*Popros Ježíše, aby velmi zvláštním způsobem ke tvé duši*

Yvonne Aimée de Malestroit

připoutal duši dítěte povolného ke kněžství, avšak bez toho, že by sis přála poznat jeho jméno a zemi původu. Každý den se za toto dítě modlí a přinášej oběti za jeho povolání.“ Yvonne tento návrh bez váhání přijala. Takto se už pro devítileté děvčátko započalo skutečné duchovní mateřství pro kněze. Pro toto své určení bude Yvonne v dospělosti připravená snášet mnohá smírná utrpení.

*Z Vítězstvo Srdca 153/2023
přeložil a upravil -dd-*

Římskokatolická farnost sv. Bartoloměje v Radostíně nad Oslavou Vás srdečně zve na **285. PROSEBNOU MARIÁNSKOU POUŤ NOVÝ JERUZALÉM.**

Program poutě: svatý růženec, svatá zpověď, koncebrovaná mše svatá, adorace a svátostné požehnání.

To vše na **společné prosby a úmysly:** o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání; o věrné a obětavé spolupracovníky kněží; o vzrůst víry v našem kraji; o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách; o život těla a duše pro všechny počaté děti; na smír za hříchy celého světa.

Začátek v úterý 12. září 2023 v 18 hodin v kostele sv. Bartoloměje v Radostíně nad Oslavou.

Hlavní celebrant a kazatel P. ThLic. Jiří Brtník, farář v Letovicích a Rozhrání. Sběrka bude určena na pomoc lidem trpícím válkou na Ukrajině, v Africe a Sýrii.

Maminka Markéta (30)

Život matky Dona Boska

Kapitola 31

KOSTEL, MALÝ CHLAPEC A PRACHÁRNA

Když mamince vypadne jehla z ruky

V zimě do kostelíka Oratoře pronikal déšť a sníh a podlaha byla pokrytá blátivým bahnem. Když byl kostel zaplněn chlapci v zimě v létě, vzduch byl velmi těžký a jejich roztrhané oděvy vydávaly nepříjemný pach. Byl to stejný odér, jaký bylo cítit v lidových čtvrtích. Když Don Bosco pozval nějakého kněze zpo-
vidat spolu s ním, viděl, že téměř omdlívá z tohoto lidského pachu.

Kostelík se stával malým. Stále početnější zástup chlapců zaplňoval o nedělích Oratoř tak, že i když byla okna otevřená, nebylo možné sledovat mši, ani poslouchat slova kněze. Don Bosco nechtěl být správcem louky, kde se hrálo na válku, ale chtěl být knězem vychovatelem.

Jednou večer, bylo to v únoru roku 1851, spravovala maminka Markéta oděvy chlapců, kteří spali. Vedle ní spravoval Don Bosco rozbité boty. V jednu chvíli – měl v puse obuvnické hřebíky – Don Bosco zamumlal: „Chci vystavět kostel zasvěcený svatému Františku Saleskému.“ Mamince vypadne z ruky jehla: „Kostel! Vždyť se nám nedaří ani dávat chleba a polévku těmto chudákům! Nevšimáš si, že v Turíně je víc bídy než vzduchu? Kdo ti dá peníze na jeho vybudování?“ – „Vy, kdybyste je měla, tak byste mi je dala?“ – „Určitě bych ti je dala. Já však nemám nic.“ – „A Bůh a Panna Maria, kteří jsou štědrější než vy, mi je nedají?“ Jako mnohokrát, maminka sklopila hlavu. Jak tak může mudrovat se svým synem? Muse-la však připustit, že když přišel s nějakou „bláznivou myšlenkou“, tak se mu ji podařilo uskutečnit. Uskutečnil i nápad ubytovat chlapce (přesto, že mu ukradli příkrývky), s duchovními cvičeními (i přes povyk proti kněžím), s „válkou na hřišti“ (i když se to zdálo vlastně nemožné). Pokračovala dál v šití a v modlitbě a me-

zi modlitbou růžence slyšela: „Vy jste to zkusila dřív než já: kdo chápe tyto syny?“

Plány na nový kostel byly vypracovány rytířem Blancherem a ihned nato přišel podnikatel Federicco Bocca, který zorganizoval první výkopy. Peníze, ty maminka Markéta viděla přicházet skrze nový nápad jejího syna: dostal od místního úřadu souhlas, aby zorganizoval „městskou loterii“, kterou starosta dovoloval organizovat jednou za rok jako „dobročinnou akci“. Byla to velká práce, kterou přitom Don Bosco a jeho přátelé vykonali, aby shromáždili „ceny do loterie“.

celkem 3 300 předmětů nabídnutých obchodníky a průmyslníky z města, kterým ale předcházely mimořádné dary od papeže a od krále, královny matky a od sestry královny.

Dary byly vystaveny na ulici Dora Grossa a vyvolaly kolem loterie Dona Boska veliký rozruch. To pomohlo prodat horu losů, losování proběhlo v Městském paláci (sídlo starosty) 12. července toho roku a čísla, která vyhrála, byla zveřejněna v oficiálním denním tisku.

Práce na kostele pokračovaly velice dobře a maminka Markéta viděla, že i chlapci sami ve svém volnu rádi pomáhali podávat cihly zedníkům.

„Maminko, to je chlapec z Castelnuova“

V prvních listopadových dnech roku 1851 se Don Bosco vracel z bleskové návštěvy u pana faráře v Castelnuovu a vedl s sebou třináctiletého chlapce, kterému zemřel tatínek. Ten chlapec se jmenoval Giovanni Cagliero a stane se spolu s Michaelem Ruou jedním z nejoddanějších chlapců Dona Boska. Stane se prvním salesiánským biskupem a prvním kardinálem Salesiánské kongregace, kterou Don Bosco právě zakládal. Giovanni Cagliero pod přísahou při procesu blahorečení o svých prvních dnech v Oratoři vypověděl toto:

„Vždycky budu rád vzpomínat na okamžik svého vstupu, kterým byl večer 2. listopadu. Dům byl ve svých začátcích.

Don Bosco mě představil dobré mamince Markétě slovy: »Maminko, to je chlapec z Castelnuova, který má dobrou vůli stát se dobrým a studovat.« Dobrá maminka odpověděla: »Ach, ty neděláš nic jiného, než že hledáš chlapce, zatímco víš, že nemáme místo.« Don Bosco dodal s úsměvem: »Ach! Nějaký koutek najde-te. Tento chlapec, jak vidíte, není veliký, položíme ho na noc do koše a vytáhneme ho ke stropu a bude tam jako v kleci pro kanárky.« Maminka se zasmála a šla mi hledat nějaké místo. Na druhý den jsem se probudil a viděl, jak v tomto domě bylo všechno chudé. Nízká a těsná byla místnost Dona Boska, ti, co spali při zemi, byli velice namačkání a podlaha byla vydlážděná kameny z ulice. Žádná postel, slamník byl přímo na zemi, s příkrývkou a prostěradlem. Kuchyně byla velice ubohá a bez ubrusu, kromě několika cinových misek a lžic. Nože, vidličky a ubrousky uvidíme až o mnoho let později, i ty však byly darovány nějakou zbožnou a soucitnou osobou. Naše jídelna, to byla střecha a byla blízko pumpy a sloužila jako prostor pro školu a rekreaci. Toto všechno na nás působilo a udržovalo nás v chudých podmínkách, ve kterých jsme se narodili a ve kterých jsme byli vychováni příkladem Dona Boska, kterého moc těšilo, když mohl sloužit v jídelně, udržovat v čistotě místnosti, kde jsme spali, čistit a spravovat naše oděvy a sloužit podobným způsobem.

Poznal jsem osobně jeho i matku Markétu Occhienu z Capriglia. Byla nám dobrou matkou po pět let, to znamená, dokud žila. Ctnosti dobré maminky Markéty, jak jsme ji my nazývali, byly ctnostmi skutečné křesťanské matky. Byla milá, vlídná, trpělivá a velice dobrá k nám chudým sirotkům. Pocházela z velmi skromných selských poměrů... Byla vzorem křesťanských matek.“

(Pokračování)

*Redakčně upraveno
Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,
Život matky Dona Boska.
Překlad P. Jan Ihnát. Matice
cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2006.*

(Kniha je vyprodaná.)

Svědkové víry: Matteo Ricci

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Mattea Ricciho? Jakou cestou ho hnala jeho horlivost?

Vždy šel cestou dialogu a přátelství se všemi lidmi, které potkával, a to mu otevřelo mnoho dveří ke hlásání křesťanské víry. Jeho prvním dílem v čínštině byl právě traktát *O přátelství*, který měl velký ohlas. Aby zapadl do čínské kultury a života, oblékal se nejprve podle zvyklostí země jako buddhističtí bonzové a pak si uvědomil, že nejlepší bude převzít životní styl a oblékání literátů, tedy oblékal se tak, jak se oblékali univerzitní profesori, literáti. Důkladně studoval jejich klasické texty, aby mohl křesťanství představit v pozitivním dialogu s jejich konfuciánskou moudrostí a zvyky čínské společnosti. Tomu se říká postoj inkulturace.

Jeho vynikající vědecké vzdělání vzbudilo zájem a obdiv kultivovaných lidí, pochínaje jeho slavnou mapou světa, mapou celého tehdy známého světa s jednotlivými kontinenty, jež Číňanům poprvé odhaluje realitu mimo Čínu, která je mnohem širší, než si mysleli. Ukázala jim, že svět je ještě větší než Čína, a oni to pochopili – protože byli inteligentní. Matematické a astronomické znalosti Ricciho a jeho misionářských následovníků však také přispěly k plodnému setkání kultury a vědy Západu a Východu, který pak zažije jedno ze svých nejšťastnějších období ve znamení dialogu a přátelství. Dílo Mattea Ricciho by totiž nikdy nebylo možné bez spolupráce s jeho velkými čínskými přáteli, jako byl slavný „doktor Paolo“ (Xu Guangqi) a „doktor Leone“ (Li Zhizao).

Ricciho věhlas jako vědce však nesmí zastínit nejhlubší motivaci všech jeho snah: totiž hlásání evangelia. Pokračoval ve vědeckém dialogu s vědci, ale vydával svědectví o své vlastní víře, o evangeliu. Důvěryhodnost získaná vědeckým dialogem mu dala autoritu k tomu, aby mohl předkládat pravdu křesťanské víry a morálky, o níž zevrubně hovoří ve svých významných čínských dílech, jako je například kniha *Pravý smysl Pána nebes*. Kromě učení je to jeho svědectví o náboženském životě, ctnostech a modlitbě: tito misioná-

ři se modlili. Chodili kázat, dělali politické kroky, všechno: a modlili se. Právě to, co pohání misionářský život, život v lásce a pomoci druhým, pokorný, zcela bez ohledu na počty a bohatství, přiměje mnoho jeho žáků a přátel k přijetí katolické víry. Viděli totiž člověka tak inteligentního, moudrého, chytrého – v dobrém slova smyslu –, který dokázal věci prosadit, a tak věřícího, že si říkali: „Ale to, co hlásá, je pravda, protože je to v osobnosti, která vydává svědectví: vlastním životem dosvědčuje to, co hlásá.“ Všichni si uvědomovali, že to, co hlásá, je pravda. To je důslednost evangelizátorů. A to se dotýká nás všech křesťanů, kteří jsme evangelizátory. Mohu říkat nazpaměť Vyznání víry, mohu říkat všechny věci, kterým věříme, ale pokud s tím není konzistentní náš život, je to k ničemu. To, co lidi přitahuje, je svědectví důslednosti: my křesťané se máme řídit tím, co říkáme, a ne předstírat, že žijeme jako křesťané, a žít jako světští. Dávejte si na to pozor, podívejte se na tyto velké misionáře. Podívejte se na ně, uvidíte, že největší síla je v důslednosti: jsou důslední.

V posledních dnech svého života těm, kteří mu byli nejbližší a ptali se ho, jak se

cítí, „odpověděl, že v té chvíli přemýšlí, zda je větší radost a veselí, které vnitřně pociťuje při pomýšlení, že je blízko své cesty, na níž má jít a zakusit Boha, nebo smutek, který v něm může vyvolat opuštění svých společníků z celé misie, kterou tolik miloval, a služba, kterou v této misii může ještě prokázat Bohu, našemu Pánu“.

(S. De Ursis, *Zpráva o M. Riccim*, Archivio Storico Romano S.I.) Je to stejný postoj jako u apoštola Pavla (srov. Flp 1,22–24), který chtěl odejít k Bohu, ale „zůstával, aby sloužil ostatním“.

Matteo Ricci zemřel v Pekingu v roce 1610 ve věku 57 let jako člověk, který celý svůj život obětoval misii. Misionářský duch Mattea Ricciho je živým vzorem i dnes. Jeho láska k čínskému lidu je vzorem; ale to, co je dnes živým vzorem, je důslednost jeho života, svědectví jeho života jako křesťana. Přinesl do Číny křesťanství; ano, je velký, protože je velký vědec, je velký, protože je odvážný, je velký, protože napsal tolik knih – ale především je velký, protože byl důsledný ve svém povolání, důsledný v této touze následovat Ježíše Krista. Bratři a sestry, dnes se my, každý z nás, ptejte sami sebe: „Jsem důsledný, nebo jsem tak nějak polovičatý?“ Děkuji.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. Nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé.

Evangelium – Mt 16,21–27

Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy

nestane!“ On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Pondělí 4. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Václav Česák – sochař
6:30 Flešbky – Godzone podcast (11. díl): Andrej Darmo – Robíme plnou neocnicu pre kňazov
7:00 Muzikanti, hrajte: Moravanka 2
8:15 Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost
9:00 Živě s Noe [L]
9:20 Janomamové v Brazílii
9:45 Outdoor Films s Janem Vestákem: Zdravý životní styl pro děti
11:15 Setkání: Pavel Klíma – kostel Nejsvětější Trojice v Malšovicích
11:30 Živě s Noe [L]
11:40 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Hledání skrytých svatých míst: Olymp
13:35 Do varu s Maxem Kašparů: Nemoci dneška
14:05 Zambie: DJ Baza
14:35 Noční univerzita: prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – Voskovec, Werich a politika
16:00 V souvislostech
16:20 Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015
16:55 Duchovní malby: Blahoslavená Panna Maria
17:20 Absolventi: Emil Farbiak
18:00 Sedmihlásky (100. díl): Sedělo dívka
18:05 Báječná show (5. díl): Netopýr a dvě lasičky
18:15 Dědek a jeho kreslený svět: Zabijte nudu
18:30 Setkání s charitativními pracovníky: Papež František v Mongolsku [P]
19:30 Závěrečný ceremoniál na Čingischánově mezinárodním letišti: Papež František v Mongolsku [P]
19:45 Přejeme si...
20:05 Lidé z cest [L]
21:05 Kostarika: Pura Vida
22:00 Noemova pošta: Září 2023
23:05 Letem jazzem (14. díl): Modální jazz
0:20 Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb
1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Dominik Duka – kardinál
6:25 V pohorách po horách: Osoblažsko
6:35 Zátrak v pralese
7:10 Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Pálava – Pavlovské vrchy
7:25 Malý princ: Koncert Filharmonie Hradec Králové
9:05 Plamínky ohně
9:30 V souvislostech
9:50 Remembrance – Hrady, tvrze, pevnosti
9:55 Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Příběh, jehož jsme součástí
11:15 Příroda kolem nás: Lev a roháč
11:40 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple na Orlím hnízdě [L]
12:50 Absolventi: Július Michník
13:30 Duchovní krajina Novohradských hor: Poutní cesty
14:05 Příběhy psané životem: Zpověď z valdické věznice
15:00 Muzikanti, hrajte: Doubravanka
16:00 Honduras – Předtím, než odejdou
16:30 Cvrlikání: Martina Trchová
17:35 Okřídlení sousedé: Ptáci a skla [P]
18:00 Sedmihlásky (100. díl): Sedělo dívka
18:05 Báječná show (6. díl): Vlk v převleku
18:15 Animované příběhy velikánů dějin: George Washington (1732–1799)
18:45 V pohorách po horách: Slezské Beskydy
18:55 Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2023 [P]
19:15 Pokoj vám!: Modlitba za mír
19:40 Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi nepláčou
19:45 Přejeme si...
20:05 Nicu [P]
21:05 Poutníci času: S Antonem Litvinem
21:20 Dokořán: S Danielem Hermanem
22:15 Jazzový večer, I. část: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2023 [P]
23:00 Jak to vidí... P. Miloslav Fiala O Praem
23:30 Pražská Loreta
0:00 Když bolí duše: Patologická religiozita, nezdravá víra
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Miroslav Herold – jezuita
6:35 Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2023
6:55 V pohorách po horách: Schareck – Vysoké Taury
7:05 Noční univerzita: prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – Voskovec, Werich a politika
8:25 Víra v pravdu
9:00 Generální audience papeže Františka [L]
10:05 Hlubinami vesmíru s dr. Kateřinou Falk: Laboratorní astrofyzika, 1. díl
10:45 Zahrada písničkářů 2022: Díl 2.
11:30 Živě s Noe [L]
11:40 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Ve Strážnici na vojnu verbují: Cimbálová muzika Pavla Múcky
14:05 Lidé z cest

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

15:10 Zachránci hadů na Bali
15:25 Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2023
15:45 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži
16:00 ARTBITR – Kulturní magazín: Cyklus Jeruzalém méně známý: Jeskyně se sv. Janem Křtitelem
16:15 Outdoor Films s Petrem Šigutem: Fotograf přírodních krás
18:00 Sedmihlásky (100. díl): Sedělo dívka
18:05 Báječná show (7. díl): Liška a čáp
18:10 Strýček Emu: Prázdniny končí
18:20 Za tajemným krokodýlem do Konga
19:15 Pokoj vám!: Modlitba za mír
19:40 Dědek a jeho kreslený svět: Vždy sladké pokušení
19:45 Přejeme si...
20:05 Adorace [L]
21:05 Hledání skrytých svatých míst: Olymp
21:55 Noční univerzita: Martin Pavlík – Trojí zklamání
22:40 Slezská Lilie 2015: Glenn Kaiser Band (USA)
23:35 Generální audience papeže Františka
0:00 Letem jazzem: Cole Albert Porter – zpívá Martin Chodúr
1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Marek Orko Vácha – kněz a vědec
6:30 Zambie – Láska proměněná v činy
7:00 Duchovní malby: Sixtinská kaple
7:25 Okřídlení sousedé: Ptáci a skla
7:40 Klapka: S Bohumilem Staníkem
8:40 Poutníci času: S Antonem Litvinem
9:00 Živě s Noe [L]
9:15 V pohorách po horách: Moravský kras
9:30 Noemova pošta: Září 2023
10:35 ARTBITR – Kulturní magazín: Katedrála
10:45 Filipíny – Tajfun Haiyan
11:30 Živě s Noe [L]
11:40 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Za žábami do Kamerunu
13:35 Generální audience papeže Františka
14:00 Za obzorem: Umíte dát první pomoc? [L]
14:35 Výpravy do divočiny: Austrálie, země hadů
15:40 Příroda kolem nás: Expedice za vlky do Polska
16:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2023
16:25 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Jož je to foč
18:00 Sedmihlásky (100. díl): Sedělo dívka
18:05 Báječná show (8. díl): Kojot a mula
18:15 Ovečky: 23. neděle v mezidobí [P]
18:45 Zatloukal na víně
19:07 Setkání: Václav Slavík – městské muzeum a stolová hora Vladař
19:15 Pokoj vám!: Modlitba za mír
19:40 Dědek a jeho kreslený svět: Madam závist
19:45 Přejeme si...
20:05 Jak potkávat svět: S Hradišťanem [L]
21:30 Za obzorem: Umíte dát první pomoc? [P]
22:05 Pod lampou [P]
0:10 Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa
1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Olga Kopecká-Valeská – bývalá ředitelka rádia Svobodná Evropa
6:25 Odkaz předků (4. díl): Morávka
6:40 Krivky duše (2. díl): Relácia s inšpiratívnymi ženami
7:15 Duchovní krajina Novohradských hor: Svatý kámen
7:45 Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika
8:00 Okřídlení sousedé: Obyvatelé půd
8:15 Ostravské kulturní stopy – Počátky bibliofilství v Ostravě
8:37 Krok do neznáma
9:00 Živě s Noe [L]
9:15 Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy
9:31 Jan Bula – Mučednická smrt a proces blahověření
9:50 S Bohem pro lidi
10:20 Lidé z cest
11:30 Živě s Noe [L]
11:40 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá

z kaple Telepace [L]
12:50 Portréty krajiny
13:15 COP na Mohelnickém dostavníku 2014
14:00 Goralská obec Čierne
15:00 Flešbky – Godzone podcast (4. díl): Peter Lipták – Z narkomana hlasatel Krista
15:30 Patagonie: Misionářský sen
15:45 Filipov
16:00 Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích
16:20 Obnova objektu Libušín po požáru
16:50 Nicu
18:00 Sedmihlásky (100. díl): Sedělo dívka
18:05 Mezi námi zvířátky: Mateřský instinkt
18:10 Trendy ochrany přírody
18:40 Bible pro Severní Koreu
19:15 Pokoj vám!: Modlitba za mír [L]
19:40 Dědek a jeho kreslený svět: Lenošeni zlé vždy není
19:45 Přejeme si...
20:05 Kulatý stůl: Co nás naučila škola? [L]
21:30 Poutníci času: S Gevorgem Avetisjanem
21:50 V pohorách po horách: Pavlovské vrchy
22:05 Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den
23:10 Dokořán: S Evou Čerešňákovou
0:05 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa
0:15 Josef a jeho bratři
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Marie Svatošová – zakladatelka hospiců
6:25 Dvořák – umění hořák
7:20 Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky
7:55 Sedmihlásky (100. díl): Sedělo dívka
8:00 Strýček Emu: Prázdniny končí
8:10 Bratr oheň: Kuchyně bratra Ginepra
8:35 Ovečky: 23. neděle v mezidobí
9:00 Animované příběhy velikánů dějin: George Washington (1732–1799)
9:40 Příběh o Žofii
10:30 Mše svatá: Ostrava, katedrála Božského Spasitele [L]
12:00 Angelus Domini [P]
12:05 Přejeme si... [P]
12:20 Pod lampou
14:30 Harfa Noemova: Mistři violoncella
14:50 Okřídlení sousedé: Ptáci a skla
15:05 Water Space – Hlubiny oceánu
15:15 Poslové naděje
15:45 Pošta pro Holuba: Žena v církvi
16:00 Z krajiny za obzorem: MFF Strážnice 2023
17:30 Toušky Ghanou
18:00 Hledání skrytých svatých míst: Jerusaleem
18:45 V pohorách po horách: Rešovské vodopády
18:55 V souvislostech [P]
19:15 Pokoj vám!: Modlitba za mír
19:40 Dědek a jeho kreslený svět: Dobře že to bolí
19:45 Přejeme si...
20:05 Vroucí srdce: Neviditelná síla touží zachránit svět [P]
21:35 Poletuchy: Na skok do Valtic
22:20 Cvrlikání: Zdeněk Vřešťál
23:30 Dítě 31
0:05 Okřídlení sousedé: Obyvatelé půd
0:20 Továrna mezi vodami
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 9. 2023

6:05 Léta letí k andělům: Hana Ulrychová – zpěvačka
6:25 Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika
6:40 Flešbky – Godzone podcast (9. díl): Martin Mitro – Papeži bych uvařil tofu s chilli
7:10 Groteský Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku
8:15 Středoafričtá republika – Vzpoura duchů lesů a vod
8:45 Setkání: Miluše Horská
9:05 Jak potkávat svět: S Hradišťanem
10:30 Mše svatá [L]
11:40 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L]
12:20 V souvislostech
12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P]
13:20 Muzikanti, hrajte
13:45 Neboť jsem hladověl, a dále jste mi jíst!
14:05 Vroucí srdce: Neviditelná síla touží zachránit svět
15:35 Práce Charity v Mexiku
16:00 Labyrint světa: Na motivy Jana Ámose Komenského
17:15 Šégúové – děti z ulic Lubumbashi
18:00 Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára
18:05 Bratr oheň: Svatí a zloději
18:30 Ovečky: 23. neděle v mezidobí
18:55 Strýček Emu: Sklížeň [P]
19:05 V pohorách po horách: Klokočovské skálie
19:15 Pokoj vám!: Modlitba za mír
19:40 Dědek a jeho kreslený svět: Neděleje vlny
19:45 Přejeme si...
20:05 S chutí přes práh [P]
20:25 70 let v plné kráse: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2023 [P]
22:20 Nicu
23:20 Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals
0:00 Polední modlitba Sv. otce Františka
0:20 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 4. 9. o 12:15 hod.: 43. apoštolská cesta pápeža Františka do Mongolska

Stretnutie s charitatívnymi pracovníkmi a inaugurácia Domu Milosrdenstva – príhovor Svätého otca.

Utorok 5. 9. o 21:20 hod.: Pakistan: Gawah (dokument)

Pakistan patrí ku krajinám, v ktorých sú kresťania prenasledovaní a utláčaní. Zákony o rúhaní sa veľmi často zneužívajú na diskreditovanie kresťanov. Aj tu sú však ľudia a inštitúcie, v ktorých môžu nájsť kresťania pomoc a podporu.

Streda 6. 9. o 20:55 hod.: Večer z nádvorja

Vyberte sa s nami raz mesačne na nádvorie našej prešovskej pobočky, kde sa počas letných večerov stretávajú hudobníci, ktorých všetci dobre poznáme. Ako sa dostali k hudbe? S kým spolupracujú? Čím a ako žijú? To všetko nám prezradia práve počas Večerov z nádvorja.

Štvrtok 7. 9. o 18:20 hod.: Svätá omša zblízka

Čo presne znamenajú jednotlivé časti svätej omše? Aký je ich hlbší význam, symbolika a čo sprítomňujú? Do tajov liturgického slávenia nás uvedie kňaz Marián Gavenda, dlhoročný komentátor televíznych prenosov, prostredníctvom novej relácie TV LUX s názvom: „Svätá omša zblízka“.

Piatok 8. 9. o 20:40 hod.: Trp, mlč, modli sa (dokument)

Blahoslavená Alfonza Mária Eppingerová si želala, aby sa na ňu po smrti úplne zabudlo, aby sa nehovorilo o nej, ale len o Ježišovi Kristovi. Svet si ju začal všímať až v roku 2018, kedy ju Cirkev vo francúzskom Štrasburgu blahorečila.

Sobota 9. 9. o 20:30 hod.: Don Camillo (1/5)

Rozpráva s Bohom, ale riadi sa vlastnou intuíciou. Fernandel ako farár bojujúci proti červenému zlu, ktoré zaplavuje Taliansko. Don Camillo je farárom v talianskom mestečku, ktoré sa snažia ovládnuť komunisti, ktorým vadí, akú moc majú farárové slová.

Nedeľa 10. 9. o 20:40 hod.: Ján Pavol II. – priateľ Slovákov (dokument)

Maličké Slovensko navštívil až trikrát – v rokoch 1990, 1995 a 2003. Prečo toľká pozornosť? Kde pramení jeho vrúcny vzťah ku Slovákom a Slovensku? Prečo do nás vkladal toľkú nádej?

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. ZÁŘÍ 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 9.		PO 4. 9.		ÚT 5. 9.		ST 6. 9.		ČT 7. 9.		PÁ 8. 9.		SO 9. 9.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	1493	1681	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	1494	1682	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	1494	1682	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1495	1683	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	713	804	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1495	1683	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1655	1872	1655	1886		
Závěrečná modlitba	713	804	939	1050	954	1067	970	1084	1493	1681	1495	1683	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	792	890	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1495	1684	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1496	1684	1021	1141		
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1495	1683	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 2. 9.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1497	1685	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1498	1686	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1661	1878	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1498	1686	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	712	804	713	805	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1498	1686	714	805
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1664	1881	1028	1147
Záv. modlitba	713	804	713	804	948	1061	963	1077	980	1095	1493	1681	1495	1683	714	806
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 3. 9. – 22. neděle v mezidobí

1. čt.: Jer 20,7–9
 Ž 63(62),2.3–4.5–6.8–9
 Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)
 2. čt.: Řím 12,1–2
 Ev.: Mt 16,21–27

Pondělí 4. 9. – ferie

1. čt.: 1 Sol 4,13–18
 Ž 96(95),1+3.4–5.11–12.13
 Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)
 Ev.: Lk 4,16–30

Úterý 5. 9. – nezávazná památka sv. Terezie z Kalkaty

1. čt.: 1 Sol 5,1–6.9–11
 Ž 27(26),1.4.13–14
 Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)
 Ev.: Lk 4,31–37

Středa 6. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,1–8
 Ž 52(51),10.11
 Odp.: 10b (*Stále spoléhám na Boží slitovnost.*)
 Ev.: Lk 4,38–44

Čtvrtek 7. 9. – nezávazná památka sv. Melichara Grodeckého

1. čt.: Kol 1,9–14
 Ž 98(97),2–3ab.3cd–4.5–6
 Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
 Ev.: Lk 5,1–11

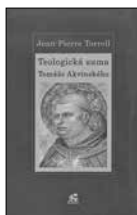
Pátek 8. 9. – svátek Narození Panny Marie

1. čt.: Mich 5,1–4a nebo Řím 8,28–30
 Ž 13(12),6ab.6cd
 Odp.: Iz 61,10 (*Radostí jásám v Pánu.*)
 Ev.: Mt 1,1–16.18–23

Sobota 9. 9. – nezávazná památka sv. Petra Klavera nebo nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Kol 1,21–23
 Ž 54(53),3–4.6+8
 Odp.: 6a (*Hle, Bůh mi pomáhá!*)
 Ev.: Lk 6,1–5

TEOLOGIE

TEOLOGICKÁ SUMA TOMÁŠE AKVINSKÉHO

Jean-Pierre Torrell • Z francouzštiny přeložil Karel Šprunk • Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká

Teologická suma je mistrovským dílem středověké teologie, dodnes udivujícím propracovanou architekturou a pronikavostí vhledu. Kdo byl její autor, z jakých zdrojů při svém bádání vycházel a jak ovlivnil vývoj poznání a teologie dalších staletí? Jean-Pierre Torrell OP, jeden z nejuznávanějších badatelů v oboru života a díla Tomáše Akvinského, představuje v této publikaci osobnost Andělského učitele, seznamuje čtenáře se strukturou a obsahem Sumy a zasazuje ji do historického, literárního a naukového prostředí, v němž vznikla. V další části pak sleduje osudy tohoto díla v čase, včetně jeho vlivu na aktuální situaci. Stručně popisuje historii tomismu a hlavní momenty jeho vývoje.

KRYSTAL OP, s. r. o. • Brož., 130x205 mm, 112 stran, 149 Kč

O MODLITBĚ EXAMEN

MODLITBA, KTERÁ MI ZMĚNILA ŽIVOT
Jim Manney • Z angličtiny přeložil Martin Bedřich

Pro mnoho lidí je modlitba velmi obtížná záležitost. Co by se ale stalo, kdybyste objevili jednoduchou modlitbu, která to změní a přivede vás ke zdroji Boží přítomnosti ve vašem životě? Znalec spirituality Jim Manney představuje křesťanům 500 let starou formu, která změnila jeho vnímání modlitby a způsob, jakým se modlil. Jde o modlitbu zvanou examen, kterou rozvinul sv. Ignác z Loyoly,

aby přivedl člověka k neustálému vědomí Boží přítomnosti. To, co dělá tuto modlitbu tak silnou, je její schopnost rozptýlit falešnou představu, že Bůh je někde „tam nahoře“, odtržený od našich každodenních úkolů a starostí. Místo toho nás examen zve ke vztahu s Bohem, který si přeje být osobně přítomný v konkrétních životech těch, jež stvořil. Díky pěti jednoduchým, ale účinným krokům se můžeme každý den setkávat s Bohem, jehož přítomnost v našich životech může změnit celý svět.

Portál, s. r. o. • Brož., 120x160 mm, 128 stran, 249 Kč

DÁRKOVÉ KNÍŽKY

Dárkové knížky čtvercového formátu vhodné jako pozornost k svátku, narozeninám nebo k jiným významným událostem. Vybrané krátké citáty různých autorů k zamyšlení doplňuje jemná a vkusná grafika.

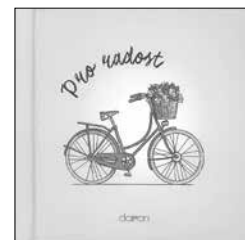

JEMNÉ POHLAZENÍ
Uspořádal Ondřej Bakeš

Pavel Nebojsa - Doron
Váz., 105x105 mm,
křídový papír, 96 stran,
189 Kč

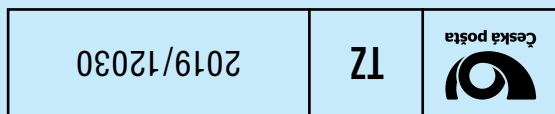
PRO RADOST
Uspořádal Ondřej Bakeš

Pavel Nebojsa - Doron
Váz., 105x105 mm,
křídový papír, 96 stran,
189 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc